

Izhaja vsako soboto ob 6. uri zvečer.

Prodaja se v tistih tržaških tobakarnah kakor „Edinost“ po 2 kr. odtis.

Naročniki „Edinosti“ dobivajo to prilogo v se leto, ako priložijo naročnini za „Edinost“ še 1 gld.

NOVIČAR

Cene oglasov v „Novičarju“ so: za peti-vrstice 8 kr., za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor bi ga obsegalo navadnih vrstic. Poslana, javne zahvale, osmrtnice in domači oglasi, po pogodbi.

Frankovana pisma in rokopise je pošiljati vredništvu „Edinosti“.
Nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Slovenski delavci v Trstu.

Naši delavci dohajajo v Trst kakor raznovrstni rokodelci ali pa kakor navadni težaki, katere imenujemo po slovenski: „dninarje“, ker delajo na dan; drugi jih imenujejo: „žrnadnike“, kar pomenja isto, kakor ime „dninarji“. Ko pridejo v Trst, iščejo dela po svoji sposobnosti ali po tem, kar znajo. Tu v Trstu, ko pridejo, jih ne pozdravi nobena živa duša, še manj pa jim pomaga iskati zasluzka ali službe. Tu ni uobene organizacije za nje; sami si morajo pomagati; in ker so radi ali pa potrební, da dobé takoj zasluzek, namestijo se tu in tam, kakor nanese naključje. Še le počasu zvedó pozneje, ali so zadeli pravo ali ne, in še le pozneje poišče ta ali oni boljšega zasluzka. Isto naključje jih utegne zanesti in to prav pogostoma med delavce tujih jezikov, tukaj torej med italijanske ali laške delavce. In ker ne vedó, kakó in kam, ostane ta in oni leta in leta ali za vselej med laškimi delavci.

To pa ni vse jedno ne za slovenske delavce same, ne za njih družino, do katere pridejo. V Trstu je namreč jedna velika in močna italijanska stranka, katera skrbi le za velike podjetnike ali kakor pravijo, za velike „unternemarje“, po laško za velike „imprezarje“. Ista stranka skrbi ob enem tudi le za italijansko narodnost, in uganja, kakor pravimo, samo laško politiko. S to laško politiko, ki celó nasprotuje pravi avstrijski politiki, mami in skuša omamiti ista močna laška stranka tudi delavce, in ker je mnogo slovenskih delavcev pri delu v družbi z laškimi delavci, mami in skuša omamiti jedna in ista laška stranka tudi slovenske delavce in delavke.

Takó se je zgodilo večkrat, da so laški in z njimi nevedni slovenski delavci molčali proti takim ukrepom in takim naredbam v Trstu, katere so bile na korist samo bogatinom, na škodo pa delavcem in vsem ubožnišim meščanom. To se vidi posebno pri točarini ali dokladi, ki jo je pri vinu plačevati magistratu. Ta davek je visok, kakor nikjer drugod, in ko so ga imeli odpraviti, so delavci laški molčali in z njimi tudi slovenski. Laški listi, ki vselej zagovarjajo le interese močne italijanske, z židovskimi bogatini podprte stranke, zavajajo ali zapeljujejo vse niže ljudstvo, da molči, kjer bi se imelo upirati, in da v časih že dela samo na svojo škodo in na dobiček bogatinov.

Ni so pa nadejati, da pridejo laški delavci do pravega spoznanja, ker berejo dan na dan le jedne in iste laške časnike, ki so postavljeni samo za zagovarjanje močne in bogate laške in z židi namešane stranke.

Če hočejo torej slovenski delavci v Trstu priti do boljšega, morajo po svoje organizovati se. Oni morajo po svojem spoznanju ravnati se. Zato pa je treba, da najprej pozvedo, koliko jih je približno v Trstu. To pa zvedó, če se začnejo šteti, koliko jih je pri tem ali onem podjetju.

V Trstu so delavci pri zidanjih, ki se zidajo za državo, potem po nekaterih tovarnah, fabrikah, po velikih magazinih. Potem so raztreseni kot peki, čevljarji itd. Potrebno bi bilo, da bi pozvedovali, koliko je slovenskih delavcev in rokodelcev tu in tam, posebno, kjer ih dela po več skupej.

Le če zveemo približno število raznovrstnih slovenskih delavcev, bomo mogli primerno svetovati, kakó bi se organizovali, ali, kakó bi si pomagali skupno, in sicer tudi tedaj, kedar bi laški delavci vlekli na drugo stran, zapeljani po časnikih, ki pišejo samo na dobiček podjetnikov laškega in židovskega rodu.

Zato prosimo naše delavce, se posebno take, ki delajo ali pri velikih poslopih, magazinih in po fabrikah, da se sešte vajo in nam pošiljajo ta števila. „Novičar“ naš bode potem uže vedel, kakó svetovati. Drugó pa kaj drugega; zato le marljivo berite „Novičarja“.

Delavski prijatelj.

NOVIČAR.

Presvitli cesar se je povrnil iz Švice na Dunaj, presvitla cesarica pa je odpotovala na otok Krk.

Spominsko ploščo našem cesarju postavijo v papeževi knjižnici, v spomin na 100.000 frankov, katere je daroval naš cesar povodom papeževega jubileja v ta namen, da se pomnoži vatikanska knjižnica.

Papežev jubilej. Povodom petdesetletnice škofovske došlo je sv. Očetu nad 8000 brzojavnih čestitk.

V Rim se je odpeljala včeraj cesarska dvojica nemška, da se udeleži srebrne poroke kralja italijanskega.

V Celovcu je umrl štajerski rodoljub F. Kerže, ki je zapustil „Dijaški kuhinji v Celju“ 1200 gld., za dijaške ustanove pa 16.000 gld. Slava njegovemu spominu! Mir njegovej plemeniti duši!

V Lvovu je umrl najznamenitejši nacionalni ekonom poljski, Josip Supinski. Star je bil 90 let in slep že mnogo let.

V Parizu je umrl znani državnik francoski Jules Ferry, kojega so še nedavno izvolili predsednikom senata. Smrt Ferryja je prišla čisto nenadoma, ker se ni čulo, da bi bil bolan.

V Sofiji vrši se zopet znamenit politički proces proti Iliju Georgijevu, ki je obdolžen, da je sodeloval pri atentatu na princa in Stambulovala, ter pri umoru Belčeva.

Banket na čast biskupa Strossmayerju. Da se zedinjenje hrvatskih dveh opozicijskih strank, ki se je tako sijajno manifestiralo na nedeljskem komersu, še bolj ustanovi, odločil je odbor meščanov, da se s slovesnim banketom proslavi imendan biskupa Strossmayerja na sv. Jožefa dan in dra. Starčevića na sv. Antona dan. Strossmayerjev banket bode v nedeljo, dnó 19. t. m. v streljani ob 1. uri popoldne. Dobro bi bilo, da se tudi tržaški krogi spominjo tega banketa.

Volitve v mestni svet tržaški. Mestni magistrat že naznanja, da se volilne liste izložijo na ogled v ponedeljek dne 20. t. m. V te liste bode možno upogledati od 20. do 30. marca od 9. ure zjutraj do 2. popoldne. Reklamacije je uložiti do 2. aprila. Pritožbe se bodo pretresale. Ako se pritožba odbije, dovoljen je rekurz na mestni svet in ga je uložiti v teku treh dni. Poslednjih 14 dnij pred volitvami se ne bode nič več popravljalo v volilnih listah. Da je ugodnejše za volilce, razložé se volilne liste tudi v borznem poslopiju, v Tergesteu

in v družih javnih prostorih, kakor tudi pri okrajnih načelnikih, občinskih predstojnikih, učiteljih in župnikih po okolici.

Od sv. Jakoba se nam piše: Dne 19. februarja imela je „Bratovščina sv. Cirila in Metoda“ svoj občni zbor. Denarničar je g. Bogomil Kiferle, učitelj v slovenski šoli. Vsi čl. gg. udje so prošeni, da pri njem plačajo letnino. Moški plačajo 1 gld., ženske 50 kr. na leto. Želeti je tudi, da bi pristopilo mnogo novih udov.

Sedaj se je pričelo poučevati v petju 20 dečkov iz župnije sv. Jakoba (ne od sv. Antona). Dečki radi hodijo k vajam in jih zelo veseli, ker se učé petja po notah. Želeti bi bilo tudi nekoliko odraslih mladencev v mladem zboru.

Ko se mladi zbor nekoliko izvežba, upamo, da bode dobil mesto, kjer bode slavil Boga v svojem domačem, slovenskem jeziku. „Bratovščina sv. Cirila in Metoda v Trstu“ se trudi, da se Bog časti v domačem jeziku. Boljšega priporočila menda ni treba.

Državni proračun za leto 1893. nam kaže: 612,511.620 goldinarjev dohodkov, 610,384.406 gld. stroškov. Prebitok znaša torej 2,127.214 gld. Mimo lanskega je letošnji prebitok večji za 120.641 gold., skupni dohodki so narasli za 26,557.494 gld., skupni stroški za 26,436.853 gld.

Iz tajnikovega poročila podružnice družbe sv. Cirila in Metoda na Greti. Ker nam obilica gradiva ne dopušča, da bi to poročilo natisnili doslovno, posnemamo iz njega nastopno: V prvi seji se je konstituiral odbor, izbravši si podpredsednikom g. Iv. Gerdola, namestnikom-tajnikom g. Franja Mikoliča in nam. blag. g. Dolenca; v istej seji je tudi določil izreči najprearnejšo zahvalo odstopivšemu g. tajniku V a t r. Počivalniku na njega uzornem delovanju v korist podružnice. V daljnih sejah mu je pa pred vsem bila skrb najti primerne prostore za novi otroški vrtec na Greti. V tem celoma slovenskem predmestju je vzdrževala nekdanja „Pro patria“, danes pa vzdržuje tržaški magistrat laški otroški vrtec, v katerega so se naši slovenski otroci na vse načine vabili ter v njem učili v tujem jeziku in duhu. Žalostne uspehe in posledice tega vrtea je marsikdo videl in prejšnji odbor, videč pretečo nevarnost, nedolžnim otročičem slovenskim, obrnil se je večkrat do glavnega vodstva v Ljubljani s prošnjo, da temu stanju napravi jez s tem, da ustanovi novo otroško zabavišče na Greti. Vodstvo je radovoljno ustreglo in odboru se je posrečilo najti v primernejem kraju zadostne prostore. Glavno vodstvo naj bi vsikdar uvaževalo opravičene zahteve in nasvete podružnic, koje vse z glavnim vodstvom vred imajo le eno smér — pospeševanje in širjenje milega našega jezika ter katoliške in narodne zavesti. Sicer Vodstvo se ni varalo v izbrani g.oi vrtnarici Podkrajšekovi, kajti v njej si je pridobilo izbornu in trudoljubivo delalno učno moč. — Dne 3. junija pridobila je naša podružnica drugega pokrovitelja v osebi g. Ivana Gerdola, kateri je podaril podružnici 100 gld. — Praznik svetih slov. blagovestnikov Cirila in Metoda praznovali smo v otroškem vrtu v Rojanu z mično slovesnostjo. Istotako so se domačemu ljudstvu omilile krasne „božičnice“, kojih smo minolo leto napravili dve in sicer za vsak vrt posebej. Obe sti bili

mnogobrojno obiskovani ter sti izpadli v občno zadovoljnost. V prirejevanju božičnic šel je blagovoljno na roke odboru požrtvovalen odbor ženske podružnice v Trstu, v čegar družbi in sporazumljenju so se nabirali blagovoljni darovi ter se enakomerno razdelili mej vse tri otroške vrte. Naj bode tu izrečena presrečna zahvala rodoljubnim damam! Pohvaliti mi je tu tudi obe naši vrtnarici g.oi V. Kavčič in M. Podkrajšek, koji sti se posebno brigali za dober uspeh božičnic. O priliki praznovanja preveselega dne škofovske petdesetletnice sv. očeta papeža, koji dan je ves krščanski svet gledal v svitlo zvezdo v Rim, priredil je odbor na predvečer razsvetljava v obeh otroških vrtcih.

V odboru se je večkrat obravnavalo vprašanje, kako ustreči veliki potrebi razširjenja otroškega vrtea v Rojanu, v kojega se je začetkom šolskega leta oglasilo preko 80 otrok za vsprejem, a bilo jih je mogoče sprejeti samo polovico. Želja povečanja rečenega vrtea je občna ter želeti bi bilo, da bi jo slavno vodstvo uvaževalo ter po možnosti čim prej imenovalo za ta vrtec še jedno učno moč, da bode možno ustreči vsem onim starišem, ki želé pošiljati svojo deco na te velekoristne zavode.

Razpisana je služba pristava pri mestni knjižnici. Plača je letnih 1000 gld. in stanarina 200 gld. — Prosilci dokazati morajo znanje grščine in latinščine, spretnost svojo v bibliografiji, bibliotehniku ter paleografiji. — Prošnje do 15. aprila t. l. županstvu. Priložiti je treba prošnjam tudi krstni list in svedočbo o pristojnosti.

Obrekovanje „Družbe sv. Mohorja“. Goriški „Corriere“ in neki tržaški rudečkasti list obrekovala sta te dni našo „Družbo sv. Mohorja“, očitajoč jej, da je politično društvo in še več: da je panslavistično društvo. No mi rečemo mirno vestjo; da ta slovenski „panslavizem“ služi v korist države, ker širi luč in omiko mej priprostim ljudstvom, kar se ne more reči o panitalijanizmu, kateri teži po tem, da uduši v ljudstvu vsakršni blagi čut in je navede v temo — veleizdaje. Pri nas je luč, pri vas je tema!

Kurja očesa postanejo lahko nevarne celó človeškemu življenju. V „Primorcu“ čitamo da je vsled kurjega očesa umrl v goriški bolnici g. Jos. Stiegler, oskrbnik Nj. eksc. Fr. Coronini-ja in posestnik v Št. Petru, v vseh krogih, ki so ga poznali, jako priljubljen in spoštovan mož. Pokojni Stiegler si je rezal kurje oko na nogi; urezal se je do krvi vsled česar mu je začela noga otekati. Poklical je zdravnike, ki so odrezali mezinec in potem razrezali stopali.

Toda rana je gnjila dalje, noga je začela hudo otekati — zastrupila se mu je kri, in o rešitvi skoro ni bilo več upanja. Zdravniki so mu naposled odrezali nogo nad členom, a prepozno; umrl je v sredo jutro.

Tamburaški zbor snuje rokodelsko društvo v Tolminu.

Tolarji po dva goldinarja in tolarčki po četrt goldinarja, ki so se doslej kovali vsled ces. patenta z leta 1857., ostanejo v prometu samo še do konca maja meseca t. l., po tem času jih v zasobnem prometu ni več sprejemati kot plačilo. C. kr. blagajnice in uradi pa jih bodo sprejemali pri plačilih in v zamenjavo še do dne 31. julija, a izdajati jih

ne smejo več. Od dne 1. avgusta naprej pa nima država nikakršne dolžnosti, da sprejme take novice.

Strah pred št. 13. Hišni posestniki v Frankobrodu na Majnu. V mestnem svetu so se namreč čudili, da po mestnih ulicah povsodi manjka št. 13. Jeden odbornikov pa jim je stvar pojasnil, da posestniki hiš sami prosijo stavbeni urad, da hiše ne dobe št. 13, ker menijo, da potem izgube hiše svojo vrednost. Nevemo, ali bi se bolj čudili tej babji veri hišnih posestnikov v Frankobrodu, ali pa mestni oblasti, ki jemlje v poštev prošnje, oprte na tako babjo vero.

Nepoboljšljivi loteristi. Znano je, da je poslanec dr. Roser velik nasprotnik male loterije, proti kateri govori pri vsaki priliki v državnem zboru. Nedavno govoril je svoj 27. govor proti loteriji. A kaj se zgodi? Loteristi pogodili so prav lepo terno, ki je prišla v Brnu. Stavili so: 27 (to je bil namreč dra. Roserja 27. govor), 5 (kar pomenja loterijo) in 69 (kar pomenja mnogo govoriti). Dne 1. t. m. visele so resnično vse tri številke v rdečih barvah v Brnu. Potem naj pa še kdo govori proti mali loteriji! Loteristom se res ne pride do živga.

Sleparstvo s poštnimi znamkami. Pred tukajšnjim deželnim sodiščem moral se je zagovarjati te dni agent Albert Cosolo, da je z nekim kemiškim izdelkom čistil že rabljene poštne znamke in jih potem pri finančni oblasti zamenjal za nove. S tem postopanjem pridobil si je, kakor sam priznava, 40 gld. Ker pa je drugače govoril pri preiskavi nego pri glavni razpravi, odložila se je poslednja.

Rusija imela je 1891. leta 814.384.000 dohodkov in 834.111.000 stroškov, 1892. leta 1.011.934.000 dohodkov in 885.938.000 stroškov v rubljah. En rubelj pa je vreden sedaj gld. 1:30 našega denarja. Slabi nasledki predlanske lakote in lanske kolere so se tedaj v veliko žalost Nemcev, Angležev in Židov že zgubili, kajti iz gorenjih števil se lahko posname, da je slovanska Rusija koncem leta 1892. imela 126 milijonov rubljev več dohodkov kot stroškov.

Stariši varujte svojo deco. Te dni je bila kaznovana neka žena iz Lonjerja na 3 dni zopora zaradi prestopka po § 335. kaz. zak., ker je bila necega dne pustila svoje 4letno dete samo na ognjišču poleg ognja, med tem ko je sama šla v vas po svojih opravkih. Opeklo se je bilo namreč dete na životu in komaj je okrevalo od mučnih bolečin po dveh mesecih težke bolezni. Tacih slučajev in hujših se dogaja pogosto na kmetih bodisi po zanikernosti starišev, bodisi vsled lahkomišljenosti onih, kojim se izročajo nezmožni otroci, da pazijo nanje in jih varujejo. V zgoraj omenjenem slučaju je bila mati še srečna v svoji nesreči, da je bilo dete rešeno smrti. Kaj pa je takrat, ko jedno ali drugo dete pogori, pade v vodnjak, se drugače poškoduje na telesu in za tem umrje — kaka žalost in britkost je tedaj za stariše in druge, ki morajo biti priče solzam njihovim? I naposled zadene jih še postavna kazen poleg nesreče, ki je že sama ob sebi dovolj britka. — Slovanskim starišem posvetimo zategadelj nekoliko besedi v svarilo in pouk! — Bog vam je dal otrok, da jih vi kot namestniki božji varujete pred dušnim in telesnim zlom tu na zemlji in vera vas uči, da jih vzgajate in napoljujete k dobremu. A posvetna postava vam pa še posebej nalaga, da morate imeti skrb za svojo deco, da je ne smete zanemarjati in ne je puščati brez varstva, dokler je še drobna in nezmožna sama sebe braniti pred vsakovrstnimi nevarnostmi, ki jo obdajajo skoraj pri vsaki stopinji. Kdor zanemari varstvo njemu po božjem in po človeškem zakonu izročena otroka, zapade postavi že samo zategadelj, tudi če se ni dogodilo nobene nesreče; ostrejša kazen ga pa zadene, če se je dogodila z otrokom kaka nesreča vsled nje-

gove lahkomišljene neskrbnosti. Če je bil otrok težko poškodovan na telesu, zažugana je njemu, ki je vsled svoje lahkomišljenosti zakrivil otrokovo težko telesno poškodovanje po § 336. kaz. zak. kazen od jednega meseca do 6 mesecev ostrega zopora. Če otrok umre vsled ran, kaznuje se zadožlena lahkomišljenost nad krivim kot prekršaj (delikt) z ostrim zaporom od 6 mesecev do jednega leta.

Vidite tedaj, stariši, kako težko kaznuje posvetna postava zanemarjanje dolžnosti pri varstvu nezmožne dece. Ako bi vsaka slovanska mati prevdarila in pomislila nasledke, ki jo čakajo, gotovo bi ne prepuščala niti za sam hip svojega otroka zgolj osodi, kakor se to večkrat godi. — Ko sem potoval po naših slovenskih okrajih videl sem v neki vasi z lastnimi očmi, kako je sedelo pet nedolžnih otročičev poleg plapoločega ognja na nizkem ognjišču, igrajočih se z gorečimi glavnjami. Sama božja previdnost me je bila prinesla tja, da sem jih obvaroval morda gotove nesreče, ki bi se jim bila pripetila. Še le čez pol ure došla je mati pa se izgovarjala, da je morala iti k sosedu ophat nekoliko ječmena. Ali bi jej bilo veliko lažje vzeti s sabo petorico otrok k sosedu nego izgubiti jednega samega izmed njih? — V neki drugi vasi zapirali so stariši otroke v kuhinjo ter se podajali brez skrbi po svojih opravkih. A necega dne nastal je ogenj, in malo da ne zgoreli bi bili otroci, da niso sosedje prav v zadnjem trenutku prebili vrata ter rešili gotove smrti zatorjeno deco. — Navedel bi vam celo vrsto nesreč, ki sem jih sam ali videl z lastnimi očmi, ali pa slišal po družih, da bi vas, stariši, mogel popolnoma prepričati kako nevarno je popuščati otroke same brez varstva.

Dal Bog, da bi vas s temi medlimi besedami mogel dovesti do tega, da bi bili prihodnjič bolj previdni, bolj skrbni v tem pogledu.

V malo besedah vam povem, kar imam na srcu. Ne puščajte otrok samih, ne izgovarjate se, da ste siromašni in revni, varujte jih, zmerom in povsod kakor zrenico lastnih oči. Ali vam li ni drago vaše lastno oko? — Ali ne storite vse, da je ohranite zdravo in svežo zato, da morete gledati beli sij zatega solnca? Morda zanemarjate zdravje lastnega očesa samo zato, ker ste siromašni? No, vaši otroci vzraščeni so vam pri srcu, in so vam ljubši nego luč vaših oči; tedaj kakor varjete lastno oko, tako skrbno pazite tudi na svoje otroke, da se jim nič hudega ne zgodi. Nezmožnemu otroku, je skoraj vsaka stvar, ki jo vidi, orožje, obrnjeno vanj in naperjeno proti njegovi telesni sigurnosti, zalozajem kruha se lahko uduši, vilicami si lahko izkljuje oko, nožičem se lahko rani, ob kamen se zadene pa si zlomi rokico ali pa nožico, pade v ogenj pa pogori, pade v lužo, v vodnjak pa vtone, na cesti ga pohodi lahko žival.

Zastonj je tarnanje in jok potem ko se je že zgodila nesreča, potem ko vam je nesreča pohabila otroka morda za vse življenje — potem ko ga je vsled vaše lahkomišljenosti pograbila smrt — potem ko ga ni več. — Rajši poprej mislite na nasledke in storite vse, kar je možno, da obvarujete svojo deco pred nevarnostmi, ki jej prete od vsih strani, da vas pozneje ne bode pekla vest!

Iz domače hiše je pobrisala 13letna Hermine Gasperini, baje zato, ker se je skregala s svojo materjo. Pogrešajo jo že več dni. Ljuba Herminica je malo dekle, rujavih las, rujavih oči in slabo oblečena. Ako je morda komu znano, kod se potika, naj to blagohotno javi kočijažu Gasperinju v ulici Alighieri št. 14.

Nesreča pri delu. Težak Janez Gustin je delal včeraj pri odnašanju blaga raz parnik „Stefan.“ Pri tem delu ga je zadel ob glavo roč samotežnika (kranika) tako, da je ostal mertev na lici mesta.

Zblaznel je kmet Ivan Žerjav iz Ne-zirja, star 31 let. Njega sorodniki pripeljali so ga v Trst, toda v bolnici niso ga mogli sprejeti, ker se ni mogel izkazati spričevalom svojega občinskega zastopa, da je res — blazen. Vsled tega morali so nesrečnega moža zopet odpeljati na dom, da si priskrbi potrebno spričevalo. Tudi to je nekaka poga na upravi mestne bolnice ali ka-li?

Petkratno umorstvo. Iz Carigrada poročajo, da je tamošnji trgovec in milijonar Hadji Hussein iz ljubosumnosti umoril svojo ženo, zbodši jo petkrat z nožem, potem nje sestro, moža poslednje, jednega slugo in jednega redarja.

Novorojenca je umorila na Otičniku, na Štajerskem, neka Marija Kreuch iz Celovca.

Na smrt je obsodilo porotno sodišče praško 28letno služkinjo Katarino Kukačka, ker je umorila in oropala neko 77 letno ženo.

Kolera v Italiji. V Cuneo je umrl na kolero nek francoski delavec.

Na železniškem stroju zgorel je, tako-rekoč, mej postajama Steinach in Oeblarn strojevodja Mat. Sorger iz Št. Vida na Koroškem. Mej vožnjo unela se mu je od olja premočena obleka. Akopram je takoj ustavil, skčil s stroja ter se valjal po snegu, opeknel se je tako hudo da bode težko okrevat.

Posvetovanje. Udom delavskega društva v Trstu se naznanja, da bode v nedeljo dne 26. t. m. ob 6. uri zvečer v društvenih prostorih posvetovanje zavolj sestavljenja prihodnjega letnega društvenega odbora.

Nekateri družabniki.

Kdor je za kralja, je za dikalja (dekle), pravi dobro znana istrska prislovica. Te dni so potrdili mnogo naših mladencev v vojake. Kakor čujemo, se je naša mladina letos sploh dobro obnesla in je imela naborna komisija še precej dobro žetev. Mej potrjenimi je tudi g. Anton Muha, marljiv član „Tržaškega Sokola“ in stavec Dolenčeve tiskarne, ki ravno sedaj stavi Preširnovce poezije v cirilici.

Smešnice.

Dramatični intermezzo.

Predstavljal se je neka gledališka igra, v kateri je bila hudo napadena ženska čednost junakinje, ki se je imela boriti skoraj v vsakem prizoru zoper vsiljajočega se jej ljubimca. Ko je predstava dospela do vrhunca svojega zapletka (konflikta), v onem trenutju, ko se občinstvo z največjim zanimanjem vmisli in pogrezne v položaj tega ali onega junaka ter radovedno ugiba njegovo osodo, oglasi se nekdo, ki se je bil menda zagledal v igralko glavne vloge, pa razjarjen vsklikne proti odru:

„Ti prokleti rogateg, ako ne odjenjaš od javnega nasilstva, stopim jaz na oder pa te prederem, da bodeš nosil čreva za sabo.“

Igralka, to čuvši, pozabila je mahoma na viharni položaj vloge, sladko se namuznila ter laskavim glasom opazila:

„Nikar se ne boj za me; nič hudega se mi ne pripeti! Je že pisatelj skrbel za to, da lahko premagam te male skušnjavice.“

Jadranski.

Politični pogovori med okoličanoma.

Jape: Čestitam Šime!

Šime: Čemu Jape?

Jape: I no! Četrty steber si postal državi. To se pravi, da si ti podstava naše države. Plentaj te, zdi se ti-li to za malo?

Šime: Sam vrag je v tebi, norčuješ se zmenoj! Ob samem kruhu in česnu kopal sem ves božji dan, skoraj sape ni v meni, pa šibé se mi noge od truda in glada, pa me primerjaš nekaki podlagi!

Jape: No sam prevzvišeni minister Falkenkašaprain (menda Falkenhayn) dejal je te dni, da je kmetijstvo podlaga državi, pa da se mora na to podlago vse opirati. Ti si pa vzor prav trdega kmeta!

Šime: Jaz sem res trd kmet, tudi moji žulji so trdi, trda je moja koža, da sploh vstraja pod pezami davkov, a svet, ki ga obdelujem, je mehak. Štiri goli zidovi moje bajte se že majajo, in skoraj se bojim, da se zdaj pa zdaj zgrudi uborna streha na me in na družino. Malo polja, kar ga imam, je pa zgolj močvirje. — Tja, tja naj bi zagazil minister poljedelstva, pa stavim da bi se pogreznil v močvirju in padel skozi naravnost doli v Ameriko, kakor zrno skozi rešeto. To je lepa podlaga! V hlevu ni ne „vek“ ne „muk“ (v tržaški okolici „ni ne vek ne muk“ pomenja, da je ni živalice), moji žepi so prazni, kakor oblube in pokloni našega mestnega župana. Pred hišo ni nič, v hiši polno lačnih otrok. Pa še ta ped zemlje, kar je imam, je vsa zadolžena. Od vseh strani me stiskajo upniki, davki, doklade, užitnine in sto in sto družih nadlog. Druzega mi ne kaže nego umreti.

Jape: Pa kaj niso rekli menda gospod minister, da nam dajo žrebcev, konjev, goveje živine, denarjev in bog vedi še vsega kaj?

Šime: Kako-pač! kaj-pač! A vedeti moraš, da so ministri učene glave. Vsakdo ni v stanji jih razumeti. Jaz pa, ki se že mnogo let bavim s politiko, umejem takoj, kam pes taco moli. Če ti ponujajo žrebcev, pomenja to, da so žrebci na prodaj, in da jih lahko vsakdo kupi, ki ima ovenka dovolj. — Jedino pri Mauronerju dobiš bika nekoliko bolj po ceni, da nisi pretrd Slovenec. — Če le črhne kdo o ovenku, se to pravi, da se denarja nikdo ne brani, pa da ga je dosti po javnih kasah (zavodih) in v rokah vsakovrstnih oderuhov. Vse drugo se giblje po starem kopitu.

Jape: Pa saj so menda naš gospod minister za poljedelstvo bivali sami na kmetih, pa poznajo dobro kmete!

Šime: Ha, ha, ha! — Kako si ti prostosrčen človek! Kake kmete meniš ti, da so imeli na mislih gospod minister? To so zlati kmetje, o kojih so govorili, da jih poznajo. — Tacih vidijo vsaki dan dovolj! Z njimi se da ustvariti trda podlaga državi. To kmetijstvo je res v zlatem blesku in je res podlaga državi!

Jape: Glej ga nu, glej vraga! — Tedaj so govorili gospod minister o kmetih in kmetijstvu, pa so mislili na zlate čuke in na finance! Jaz sem pa menil, da so govorili o takem trdnem kmetu, kakor si ti, ki živiš in delaš ob česnu in trdem kruhu.

Šime: Kaj še! Po tacih, kakor sva mi dva, se še ne zdeba kakemu ministru, kaj še da bi na nju mislil. Naj vidi le naš vsakdanji trud Bog, ki je nad nami!

Pred sodiščem.

Sodnik: Vi ste obtoženi, da ste zapustili vašo Maričko po dolgem času, ki ga je z vami zamudila. Zakaj ste to storili?

Obtoženeec: Gospod sodnik, jaz sem jo le zato zapustil, ker je rekla, da, ako bi jo bil ljubil, da bi šel z njo tudi v jamo.

Sodnik: Zakaj pa niste storili tega?

Obtoženeec: Ja sem hotel počakati do Binkošti, da bi šel z njo v Postojnsko jamo. Ker pa ona ni hotela iti z menoj na sprehod niti do Rojana, sem se premislil in jo zapustil. Če je pa mislila na mrtvaško jamo, v njo pa lahko pojdem, ali prav za prav, me ponesejo, tudi brez nje.

Društvena krčma

Rojanskega posojilnega in konsumnega društva, poprej Pertotova, priporoča se najtopleje slavnemu občinstvu. Točijo se vedno izborna domača okoličanska vina. Cl.